

Socialistes

À

En l'acte de presentació del candidat Felip González a l'alcaldia de Manresa pel partit dels socialistes, vaig tenir la sensació de viure en una altra realitat. Sempre m'he considerat socialista però no he militat mai al PSC-PSOE. No m'agrada el seu primer secretari, Miquel Iceta, i sóc un més dels que no veu en aquest partit la resposta als problemes ciutadans. Penso que no es tracta només de voler una societat més justa, sinó que cal transformar el capitalisme salvatge en una societat socialista. En aquest sentit estan als antípodes de voler-ho fer. Si són esclaus de lleis injustes que diuen que no es poden saltar, a quina mena de gent representen? En la pràctica, creuen que han defensat les condicions de vida i de treball de la gent quan han governat? Aleshores, on és la classe mitjana pràcticament desapareguda? Avui els corruptes viuen bé i la classe treballadora està més explotada que mai. El seu sentit comú no és el meu. Diuen que són demòcrates i que respecten les persones i les idees d'aquells que no pensen com ells. Parlem-ne. No esmentaré només els presos polítics que continuen engarjolats per les seves idees durant el govern espanyol del president Sánchez, que permet fins i tot que hi hagi un pres cultural, dirigent d'Òmnium, empresonat pel seu pacifisme. A quin altre país "democràtic" del món passa això? A més el seu líder real és capaç de fer-se publicitat a València com a defensor dels immigrants que arriben a les costes del Mediterrani i al cap de poc prohibeix la sortida de l'Open Arms de Barcelona per salvar-hi vides. D'això en diuen ser solidaris?

Vaig anar al míting a escoltar el company Felip, una bona persona, però que no és un líder polític. Encara que no ho entengui, hi ha gent amb valors socialistes i independentistes. Va dir imprecisions pel que fa als temes municipals. Estic d'acord amb els lideratges que saben fer equip i que tothom se senti important, com ha demostrat Joan Peñarroya al Bàsquet Manresa, amb capacitat per superar les adversitats, així com també que cal més autoestima ciutadana. Ara bé no és posar seny anar a manifestacions de bracet amb l'extrema dreta com ha fet Iceta, perquè cal aturar els actes violents d'aquests grups que ara actuen amb total impunitat. I, si seguim així, ens portaran efectivament de mal borràs.